

Scénář rozhlasové reportáže

Helena Mašatová

PAMĚTNICE: Já jsem byla jasná. Vzpurnost jsem měla v sobě celý život.

TÝM: Už na obecné škole, v 50. letech, paní Helena Mašatová se svými spolužáky udělala nástěnku s fotografiemi Tomáše G. Masaryka, vážila si také učitelů, zvláště češtináře Gustava Pospíšila, kteří uměli říci mezi řádky to, co nesměli. Nikdy nevstoupila do Komunistické strany Československa. Paní Mašatová vystudovala učitelství a umístěnku dostala do Karlových Varů, kde zažila uvolněnější 60.léta.

PAMĚTNICE: Pomalu se blížil ten rok 1968. A vzpomínám si na ten rok, když jsem stála se svou švagrovou u pošty a v tom místním rozhlase nám pouštěli řeč Dubčeka, že všechno bude v pořádku. Všichni jsme začali strašně rvát, kdo uměl pískat, tak pískal a tou Masaryčkou dolů jelo plechové ruské auto, Jeep, na tom Rusáci a takhle nám kynuli, jak se nám vysmívali.

TÝM: Přišla normalizace a s ní čistky ve společnosti. Na školách začaly probíhat prověrky, mimo jiné i na zdravotní škole pod vedením ředitelky Věry Hajšmanové. Někteří kolegové paní Mašatové byli odejiti, např. Jan Plachý, Václav Chvastek nebo Pavel Růžička. Byli však i učitelé, kteří ve jménu socialistických myšlenek zasahovali do života žáků, kteří například kvůli své víře museli školu opustit.

PAMĚTNICE: Václav Lev. Ten k nám přišel do školy jako učitel češtiny. Tento Lev, to byl podle mě nedobrý člověk. Já jako tělocvikářka jsem učila brannou výchovu, no, a protože jsem nebyla ve straně a nezdála jsem se patřičně zodpovědná a spolehlivá, tak tu brannou výchovu místo mě dostal Lev. Každý rok bylo alespoň jedno branné cvičení. Ale toto branné cvičení bylo tak zkoncipováno, že se tam tedy plazilo, samozřejmě chodilo, házelo granátem a střílelo. A na tu střelbu došla i žákyně Kukučiková, která za svědectví všech opět odmítla střílet a toho pochodu se záměrně zúčastnila osobně i ředitelka, aby ji skutečně viděla, že Kukučiková nestřílela, nesplnila osnovy, které předepisuje škola v rámci branné výchovy a Kukučiková školu opustila. Neudělala to, nestřílela a nestala se zdravotní sestrou.

TÝM: Paní Mašatová měla ve svých názorech jasno.

PAMĚTNICE: Nejvíce jsem nesouhlasila s tím, když byla prokazatelná nespravedlnost proti jedincům.

TÝM: Za ředitele Dubského stihla nespravedlnost i žákyni, která byla trestána za to, že její otec položil po roce 1968 stranickou legitimaci.

PAMĚTNICE: A to byla doba Dubského a prostě Liduška, super studentka, samé jedničky celé čtyři roky a přišla doba maturity, chtěla jít studovat medicínu, byla to zubní laborantka a nedostala doporučení, protože měla tohoto otce.

TÝM: Přestože paní Helena Mašatová prožila největší část svého učitelského života za doby totality, neměnila by.

PAMĚTNICE: Kdybych volila svou životní cestu, skončila bych ve škole.

Scénář rozhlasové reportáže

Helena Mašatová

PAMĚTNICE: Já jsem byla jasná.

Vzpurnost jsem měla v sobě celý život.

TÝM: Už na obecné škole, v 50. letech, paní Helena Mašatová se svými spolužáky udělala nástěnku s fotografiemi Tomáše G. Masaryka, vážila si také učitelů, zvláště češtináře Gustava Pospíšila, kteří uměli říci mezi řádky to, co nesměli. Nikdy nevstoupila do Komunistické strany Československa. Paní Mašatová vystudovala učitelství a umístěnku dostala do Karlových Varů, kde zažila uvolněnější 60.léta.

PAMĚTNICE: Pomalu se blížil ten rok 1968.

A vzpomínám si na ten rok, když jsem stála se svou švagrovou u pošty a v tom místním rozhlase nám pouštěli řeč Dubčeka, že všechno bude v pořádku.

Všichni jsme začali strašně rvát, kdo uměl pískat, tak pískal a tou Masaryčkou dolů jelo plechové ruské auto, Jeep, na tom Rusáci a takhle nám kynuli, jak se nám vysmívali.

TÝM: Přišla normalizace a s ní čistky ve společnosti. Na školách začaly probíhat prověrky, mimo jiné i na zdravotní škole pod vedením ředitelky Věry Hajšmanové. Někteří kolegové paní Mašatové byli odejiti, např. Jan Plachý, Václav Chvastek nebo Pavel Růžička. Byli však i učitelé, kteří ve jménu socialistických myšlenek zasahovali do života žáků, kteří například kvůli své víře museli opustit školu.

PAMĚTNICE: Václav Lev. Ten k nám přišel do školy jako učitel češtiny. Tento Lev, to byl podle mě nedobrý člověk. Já jako tělocvikářka jsem učivala brannou výchovu, no, a protože jsem nebyla ve straně a nezdála jsem se patřičně zodpovědná a spolehlivá, tak tu brannou výchovu místo mě dostal Lev. Každý rok bylo alespoň jedno branné cvičení. Ale toto branné cvičení bylo tak zkoncipováno, že se tam tedy plazilo, samozřejmě chodilo, házelo granátem a střílelo. A na tu střelbu došla i žákyně Kukučiková, která za svědectví všech opět odmítla střílet a toho pochodu se záměrně zúčastnila osobně i ředitelka, aby ji skutečně viděla, že Kukučiková nestřílela, nesplnila osnovy, které předepisuje škola v rámci branné výchovy a Kukučiková školu opustila. Neudělala to, nestřílela a nestala se zdravotní sestrou.

TÝM: Paní Mašatová měla ve svých názorech jasno.

PAMĚTNICE: Nejvíce jsem nesouhlasila s tím, když byla prokazatelná nespravedlnost proti jedincům.

TÝM: Za ředitele Dubského stihla nespravedlnost i žákyni, která byla trestána za to, že její otec položil po roce 1968 stranickou legitimaci.

PAMĚTNICE: A to byla doba Dubského a prostě Liduška, super studentka, samé jedničky celé čtyři roky a přišla doba maturity, chtěla jít studovat medicínu, byla to zubní laborantka a nedostala doporučení, protože měla tohoto otce.

TÝM: Přestože paní Helena Mašatová prožila největší část svého učitelského života za doby totality, neměnila by.

PAMĚTNICE: Kdybych volila svou životní cestu, skončila bych ve škole.

Scénář rozhlasové reportáže

Helena Mašatová

PAMĚTNICE: 10:16 - 10:18 → Já jsem byla jasná. (2.)

11:19 - 11:22 → Vzpurnost jsem měla v sobě celý život.

TÝM: Už na obecné škole, v 50. letech, paní Helena Mašatová se svými spolužáky udělala nástěnku s fotografiemi Tomáše G. Masaryka, vážila si také učitelů, zvláště češtináře Gustava Pospíšila, kteří uměli říci mezi řádky to, co nesměli. Nikdy nevstoupila do Komunistické strany Československa. Paní Mašatová vystudovala učitelství a umístěnku dostala do Karlových Varů, kde zažila uvolněnější 60.léta.

PAMĚTNICE: 9:42 - 9:47 → Pomalu se blížil ten rok 1968. (1.)

10:58 -11:17 → A vzpomínám si na ten rok, když jsem stála se svou švagrovou u pošty a v tom místním rozhlase nám pouštěli řeč Dubčeka, že všechno bude v pořádku.

11:22 - 11:40 → Všichni jsme začali strašně řvát, kdo uměl pískat, tak pískal a tou Masaryčkou dolů jelo plechové ruské auto, Jeep, na tom Rusáci a takhle nám kynuli, jak se nám vysmívali.

TÝM: Přišla normalizace a s ní čistky ve společnosti. Na školách začaly probíhat prověrky, mimo jiné i na zdravotní škole pod vedením ředitelky Věry Hajšmanové. Někteří kolegové paní Mašatové byli odejiti, např. Jan Plachý, Václav Chvastek nebo Pavel Růžička. Byli však i učitelé, kteří ve jménu socialistických myšlenek zasahovali do života žáků, kteří například kvůli své víře museli opustit školu.

PAMĚTNICE: 25:00–25:08 → Václav Lev. Ten k nám přišel do školy jako učitel čestiny.

25:45–25:50 → Tento Lev, to byl podle mě nedobrý člověk. (1.)

25:52–26:09 → Já jako tělocvikářka jsem učivala brannou výchovu, no, a protože jsem nebyla ve straně a nezdála jsem se patřičně zodpovědná a spolehlivá, tak tu brannou výchovu místo mě dostal Lev.

27:46–27:51 → Každý rok bylo alespoň jedno branné cvičení.

27:58–28:46 → Ale toto branné cvičení bylo tak zkoncipováno, že se tam tedy plazilo, samozřejmě chodilo, házelo granátem a střílelo. A na tu střelbu došla i žákyně Kukučiková, která za svědectví všech opět odmítla střílet a toho pochodu se záměrně zúčastnila osobně i ředitelka, aby jí skutečně viděla, že Kukučiková nestřílela, nesplnila osnovy, které předepisuje škola v rámci branné výchovy a Kukučiková školu opustila.

29:05–29:11 → Neudělala to, nestřílela a nestala se zdravotní sestrou.

TÝM: Paní Mašatová měla ve svých názorech jasno.

PAMĚTNICE: 22:33 - 22:43 → Nejvíc jsem nesouhlasila s tím, když byla prokazatelná nespravedlnost proti jedincům. (2.)

TÝM: Za ředitele Dubského stihla nespravedlnost i žákyni, která byla trestána za to, že její otec položil po roce 1968 stranickou legitimaci.

PAMĚTNICE: 23:28 - 23:54 → A to byla doba Dubského a prostě Liduška, super studentka, samé jedničky celé čtyři roky a přišla doba maturity, chtěla jít studovat medicínu, byla to zubní laborantka a nedostala doporučení, protože měla tohoto otce. (2.)

TÝM: Přestože paní Helena Mašatová prožila největší část svého učitelského života za doby totality, neměnila by.

PAMĚTNICE: 6: 37 - 6:43 → Kdybych volila svou životní cestu, skončila bych ve škole. (2.)